

Místo do divadla na výstavu

Zlatou trigu Pražského quadriennale získala Velká Británie Čestné uznání španělskému Katalánsku

Téma dnešních dnů: scénografie. Ať už sebejednodušší či hýřící nákladným vybavením, vždy spoluvytváří výsledný efekt každého divadelního představení. Možnost seznámit se s cestami, kterými se ubírá scénografie u nás i ve světě nabízí v míře vrchovaté letošní Pražské qu-

V sekci scénografie a kostýmní tvorby vystavují jednotlivé státy (je jich 33) — soutěží mezi sebou jak národní expozice, tak jednotliví výtvarníci. Na ukázkách jejich tvorby můžeme sledovat, jak se v divadle rodí výtvarné pojetí — od skic a kreseb k modelům scén a kostýmům a konečně k realizaci při představení, kterou dokládají fotografie a videozáz-

namy. Co však je lákavé, že vystavené práce svým způsobem překračují hranice divadla a stávají se výtvarnými díly. Také výstavy jednotlivých zemí mají svou jedinečnou atmosféru, kterou se od sebe odlišují.

Například **Norové**: vytapetovali stěny i podlahu fotokopii Ibsenových rukopisů a předváděli modely scén ibsenovských

adriennale. Tři sekce jsou soutěžní: scénografická včetně kostýmů, tematická (věnovaná operám W. A. Mozarta) a architektonická. Čtvrtá, nesoutěžní, představuje práce studentů divadelních škol. Místo konání: Palác kultury. Jako vždy tak trochu bludiště. Pražské quadriennale doprovází řada dalších výstav a divadelních představení v celé republice.

inscenací. Ibsenem jsme obklopeni doslova ze všech stran. A koho nám přijeli představit? Luboše Hřůzu, dávného scénografa Činoherního klubu, který po roce 1968 emigroval. Polská výstava je ponořena do tmy. V sugestivní atmosféře se každá scéna osvětluje postupně tak jako v divadle při představení. Do maďarské expozice je vstup po-

volen jen silným mužům. Zdánlivě se skládá z žánrových divadelních obrázků — chcete-li vidět návrhy scén, musíte zmáčknout tlačítko s nápisem »Push« a obrázek se zvedne jako opona. Nápad to není špatný, ale nedokonalá technika způsobila, že přitom spotřebujete všechny své síly. Mnohem snadněji lze proniknout k myšlenkám **finských** scénografů — ti nám dovolí vejít přímo na scénu, kde máte pocit, že jste účinkující postavou.

Českoslovenští výtvarníci naopak zatarasili vchod expozice obrovskou židlí, připomínající plně obsazenou restauraci. Je to snad ukáзка našich nesnadných dní? Zaujal mě model scény od Štefana Bunta ukazující, jak velké jsou možnosti tak jednoduchého zařízení, jako je bedna — napřed je skryší, postupně se otvírá a stává se z ní obydlí (hra O. Zahradníka: Jméno pro Michala, divadlo Prešov).

Dvě národní expozice získaly ocenění, každá z jiného důvodu. Velká Británie předvádí do posledního detailu propracované modely scén sedmi výtvarníků na vysoké umělecké úrovni. Katalánsko se soustřeďuje na fotodokumentaci rozmachu divadelních forem a jeho výstava strhuje svou vitalitou.

V soutěži jednotlivců patří zlatá medaile Mirjam Grote-Gansejové z Nizozemí, stříbrná medaile Alainu Chambonovi

»Ne, ne, nechci zpátky do Paláce kultury. Tady je to daleko příjemnější,« říká zřejmě předseda mezinárodní poroty dr. Arnold Aronson při vyhlášení cen ve Valdštejnském paláci. Foto V. Kronbauer

z Francie a Ronimu Torenovi z Izraele. V tematické sekci, věnované Mozartovi, udělila porota dvě zlaté medaile: Janu Vančurovi z Československa a Spojeným státům za vynikající expozici »Mozart v Americe«.

Pro nápaditost, neotřelý pohled a optimismus bylo uděleno zvláštní uznání přehlídce studentských prací. Neotřelé jsou ovšem i prostory, ve kterých je stu-

dentská výstava umístěna — garáže. Rozhodně stojí za vidění, pokud ovšem snášíte dobře výpary z aut.

Pražské quadriennale, to je unikátní setkání scénografů z celého světa a nepřeborné množství inspirace a nápadů nejen pro odborníky. Trvá do 30. 6. 1991. A pak na shledanou za čtyři roky.

Soja Franklová

Studentské návrhy divadelních kostýmů jsou nápadité i profesionální. Foto David Malík